

De Grote Wacht Krant Le Journal de la Grand' Garde

Uitgave dec 2022
Edition déc 2022

Koninklijke Vereniging
De Vrienden van het Onze-Lieve-Vrouwehoekje te Oud-Stuivekenskerke v.z.w.

Association Royale
Les Amis du Patelin de Notre-Dame à Oud-Stuivekenskerke a.s.b.l.

Secr.: Stationsstraat 9, 8600 Diksmuide – tel. 051 50 00 73 – e-mail: olvhstuivekens@gmail.com

Website: <https://oudstuivekens-oorlogssite-grandgarde.com>

Facebook: <https://www.facebook.com/oudstuivekenskerke>

Editoriaal

Sinds de oorlog in Oekraïne begon stellen de mensen zich dagelijks vele vragen. Hoe gaat dat aflopen? Wat gaat er gebeuren? Krijgen we een nucleaire oorlog? Moet de NAVO niet tussenkomen? Wanneer komt er in Rusland een opstand tegen Poetin? We weten het niet. Intussen vloeit er bloed in Europa.

‘Oekraïne’ betekent letterlijk ‘grensland’, maar wij vragen ons af: van wat is Oekraïne de grens? Dat land gaf in 1994, op vraag van Rusland, zijn nucleaire wapens op. Defensie werd zo goed als volledig ontmanteld zodat het land geen gevaar kon betekenen voor Rusland. Verbaast het ons dan dat Rusland in 2014 de Krim annexeerde en een oorlog in de Donbas begon? Er volgden onderhandelingen om de oorlog te stoppen maar Rusland hield zich niet aan de afspraken van het Minsk-akkoord. In 2015 volgde dan maar een volgend akkoord Minsk II, maar ook dat werd nooit volledig gerespecteerd. Poetin verklaarde begin 2022 dan ook dat die Minsk-akkoorden simpelweg niet meer bestonden. Ook al waren ze volgens waarnemers sterk in het voordeel van Rusland.

In deze oorlog, of moeten we speciale militaire operatie zeggen, werden al veel pogingen ondernomen om tot een onderhandelde oplossing met Rusland te komen. Kort na het uitbreken van de oorlog kwamen delegaties van Oekraïne en Rusland samen rond de onderhandelingstafel. Niet veel later vertoonden de Oekraïense onderhandelaars vergiftigingsverschijnselen.

Waar ligt de grens? Als je de beelden van massagraven in Izjoem en Lysytsjansk ziet; de genocide die plaatsvindt in Oekraïne; de 1,9 miljoen Oekraïners, onder wie 300.000 kinderen, die al gedeporteerd werden naar Rusland, tot in Siberië toe. De meer dan 100.000 burgerdoden in Marioepol; de massagraven met daarin duizenden burgerdoden die overal in bevrijde gebieden ontdekt worden; de oorlogsmisdaden zoals de verkrachting van vrouwen, meisjes en jongens; het viseren van burgerdoelwitten; mishandelen of vermoorden van krijgsgevangenen; het gebruik van verboden wapens; zoals clustermunitie en fosforbommen. Waar ligt de grens?

En toch is het opvallend dat gedurende de laatste maanden in de media, en niet in het minst op de sociale media, ieder woord geladen kan zijn, dat iedere uitspraak explosief kan zijn, dat ieder gesprek en zeker ieder debat een wandeling in een mijneveld is. Of het nu gaat om pro of contra sancties, pro of contra wapenleveringen, pro of contra nog méér wapenleveringen, het al dan niet cancelen van Rusland, de Russen, het Russisch en de Russische cultuur, Poetinsteen of Poetinhaat, de vergelijking met Hitler, pro of contra de EU, pro of contra de NAVO, de vergelijking met Amerika en de oorlog in Irak, de betekenis van de woorden ‘fascist’ en ‘nazi’, enzovoorts: altijd zal er stof tot discussie en zelfs tot conflict zijn, maar laten we het debat voeren, in alle openheid, in alle eerlijkheid, want we hebben maar één doel: stop de waanzin, stop het geweld, huldig het leven, herstel gerechtigheid.

Laat het duidelijk zijn: zonder onze niet-aflatende steun aan Oekraïne zal aan deze horror geen einde komen. En vallen er nog honderdduizenden, misschien wel miljoenen slachtoffers. Dictators stoppen niet uit vredelievendheid, dat is nu eenmaal een karaktertrek waarover ze niet beschikken. Ze stoppen alleen als ze voldoende weerwerk krijgen. Ja, democratie heeft een prijs. Dat weten onze ouders en grootouders die de twee wereldoorlogen meegemaakt hebben. Maar uiteindelijk is die prijs het waard. Wie wil nu leven onder de terreur van het fascisme?

65ste Nationale Plechtigheid - 65e Cérémonie Nationale

Toespraak door Luitenant-kolonel b.d. Rudy Baert, Voorzitter van de Vereniging
Allocution par le Lieutenant-colonel e.r. Rudy Baert, Président de l'Association

Dames & heren, beste genodigden, in al jullie titels, rangen & hoedanigheden,
Dierbare vaandeldragers,

Laat ons het enkele seconden stil maken ter nagedachtenis van zij die ons ontvallen zijn de voorbije jaren waaronder onze eigenste vlaggendrager Eddy Vermoote in februari van dit jaar.

Prenons quelques secondes de silence à la mémoire de ceux qui sont décédés au cours des dernières années, y compris notre propre portedrapeau Eddy Vermoote en février de cette année.

(Enkele ogenblikken stilte)

Dank u – Merci.

Beste genodigden, ik zou zo graag elk van jullie persoonlijk willen vermelden, maar dit is traditioneel maar één van de vele plechtigheden op de dag dat de Vierdaagse in Diksmuide neerstrijkt en we hebben beloofd om de timing, voor alle huldes die later deze namiddag nog volgen, niet in het gedrang te brengen.

Neem mij dus niet kwalijk dat ik slechts enkele protagonisten bij naam vermeldt:

Mevrouw Lies LARIDON, burgemeester van de stad Diksmuide, welkom en hartelijk dank voor de onvoorwaardelijke steun die u en uw medewerkers verlenen aan de organisatie van deze herdenkingsplechtigheid.

We verwelkomen ook Kapitein-ter-Zee Stafbrevethouder Philippe DE COCK, vertegenwoordiger van mevrouw de minister van Defensie, militair commandant van de provincie West-Vlaanderen en voorzitter van het Organiserend Comité van de Vierdaagse van de IJzer.

Generaal-majoor Guido HART, vleugeladjutant van de Koning, directeur-generaal van de algemene directie Strategische Communicatie van Defensie, welkom in ons midden.

Een bijzonder hartig welkom aan Eregouverneur Paul BREYNE, voormalig commissaris voor de 100-jarige herdenkingen rond de Eerste Wereldoorlog van de federale regering.

Et nous souhaitons également la bienvenue au Colonel Hubert STAHL, attaché de défense de la France pour la Belgique.

Bienvenue sur ce site exceptionnel. Le conseil d'administration de l'association royale « Les Amis du Patelin de Notre-Dame à Oud-Stuivekenskerke » et moi-même sommes très heureux et enthousiastes de vous retrouver ici après avoir été contraints d'annuler cette cérémonie de commémoration avec un public ces dernières années.

Mochten jullie twijfelen of jullie wel op de juiste plaats zijn: geen nood, ik ben hier de vreemde eend in de bijt. Bij de vorige editie, in 2019, was het inderdaad nog onze goede vriend Etienne Moons die de gastheer was. Ergens tussen twee bloemenhuldes 'en petit comité', in 2020 en 2021, gaf hij mij de fakkel door. Voor het eerst in mijn bijna 2-jarig voorzitterschap, heb ik de eer een uitgebreid publiek toe te spreken tijdens deze nationale plechtigheid op de wandeldag van de Vierdaagse van de IJzer rond Diksmuide.

Et oui, c'est cette même rivière, l'Yser, qui est le fil rouge de notre raison d'être et de nos objectifs car nous continuons, même après covid-19, à commémorer les soldats tombés au champ d'honneur de nos régiments qui ont tenu bon derrière l'Yser pendant la Première Guerre mondiale. Et par extension, nous restons attachés à la préservation et à l'entretien de ce site remarquable qui symbolise leur présence et leurs actions.

Dat het op een dag als vandaag al langer om veel meer gaat dan enkel om de gesneuvelden van meer dan 100 jaar geleden, hoef ik jullie ongetwijfeld niet meer uit te leggen. Breid het onderwerp gerust uit met de burgerslachtoffers; doe hetzelfde voor de Tweede Wereldoorlog, voor Korea en voor de interventies op het Afrikaanse continent, en terwijl we toch bezig zijn, nemen we er ook de andere opdrachten bij die onze militairen een 30-tal jaar geleden naar ex-Joegoslavië en later naar Afghanistan brachten ... En toch, wat zich hier in onze contreien tijdens de Eerste Wereldoorlog afspeelde, is een uitstekend verankeringspunt ... want het gebeurde in onze tuinen ... onze overgrootvaders & grootvaders ondergingen het ... onze families werden erdoor geraakt ... en de littekens blijven zelfs nu nog meer dan ooit aanwezig in het landschap waarin we leven.

Il est donc normal que nous trouvions régulièrement le temps de nous arrêter pour réfléchir à ce qui s'est passé à l'époque. Il reste extrêmement important que nous nous souvenions de ces événements car, après tout, ils font partie de l'évolution de la société telle que nous la connaissons aujourd'hui. Plus encore, nous constatons tous aujourd'hui que cette même société est soumise à une pression énorme et que, malgré les leçons du passé, elle est à nouveau exposée aux dangers du passé. Mais rassurez-vous, nous n'avons pas l'intention de développer la situation en Ukraine maintenant.

Na de jaren van maatregelen in het kader van de pandemie vinden wij het belangrijk om iedereen weer 'uit z'n kot' te krijgen, om de banden weer aan te halen met de gelijkgezinden. Enerzijds betrekken we weer kinderen bij deze plechtigheid want hun generatie zal het ooit moeten overnemen van die van ons, die trouwens stilaan verdwijnt. De jeugd betrekken is noodzakelijk om het besef, de zin, de overtuiging dat herdenken goed is, te doen groeien. Vergeet niet dat zij uiteindelijk weer een generatie verderaf staan van de historische gebeurtenissen. De connectie, als die er al is, wordt er één die meer en meer theoretisch is, minder gestoeld op familiale betrokkenheid.

D'autre part, nous avons l'intention d'essayer de renforcer les liens avec les fraternelles ou associations restantes, liées aux régiments qui ont leur stèle autour de la chapelle ici. En 2022, cependant, nous commençons par un cas particulier. Nous avons un événement spécial qui provient d'un régiment qui n'a pas de stèle sur ce site. En quelques minutes, tout deviendra clair lorsque Luc et Nadia vous entraînent dans une histoire improbable.

Mijn collega's van het bestuursorgaan van de vzw en ikzelf bedanken jullie van harte voor jullie aanwezigheid op en deelname aan deze plechtigheid. Hopelijk vinden jullie, net als wijzelf, er veel voldoening in. Nog een aangename dag hier op de streek en een behouden thuiskomst. Dank u.

Overhandiging sabel - Remise de sabre

Zoals jullie wellicht weten, is onze kapel omgeven door 41 gedenksteden, vaak 'zuiltjes' genoemd, van regimenten die zich heldhaftig gedroegen aan de IJzer.

Het waren de Verboderingen van de regimenten die vanaf 1956 de zuiltjes lieten plaatsen. Echter, het 7de Linie heeft hier geen gedenkzuil! Waarom niet?

En 1956, lorsque les stèles ont été érigées, le 7e Régiment de Ligne n'existait plus. Cependant, le Régiment se comporta de façon héroïque pendant la 1re Guerre mondiale et certainement pendant la 2e Guerre mondiale. Après la guerre, le 7e de Ligne fut à nouveau créé pour être finalement dissout en 1954. Malheureusement, il n'existait pas d'association désigné de préserver les traditions de l'unité.

Écoutons un hommage au 7e de Ligne et à son dernier porteur de tradition, le Major Denis LOCHS.

Denis LOCHS was net kapitein geworden toen de 2de Wereldoorlog uitbreekt. In mei '40 wordt hij zeer zwaargewond tijdens het bevelen van zijn compagnie aan het Afleidingskanaal te Meigem (Groot-Deinze).

Il est fait prisonnier de guerre et emmené dans un hôpital militaire. Pour son comportement audacieux, il obtient même une mention personnelle dans l'ordre de l'armée. Il séjourne des mois dans différents hôpitaux et marche avec 2 béquilles. Néanmoins, il reprend le service à Bruxelles comme chef de bureau de 1941 à 1944, alors qu'il était déjà actif dans la résistance depuis 1941.

Na zijn overlijden krijgt het stoffelijke overschot van Majoor LOCHS een laatste rustplaats op het Militaire Ereperk van de begraafplaats van Mechelen, waar zijn graf tot op heden nog steeds bewaard is.

Opmerkelijk: tot aan zijn dood was Majoor Denis LOCHS de voorzitter van de Vriendenkring Officieren van het 7de Linie te Mechelen, ooit garnizoensstad van de eenheid.

Voilà la piste du 7e de Ligne.

Mais soudain, son plus jeune fils, Johny LOCHS, entre dans l'histoire. Il était adjudant au 5e Régiment de Ligne à SOEST (FBA), un spécialiste de l'armement antichars.

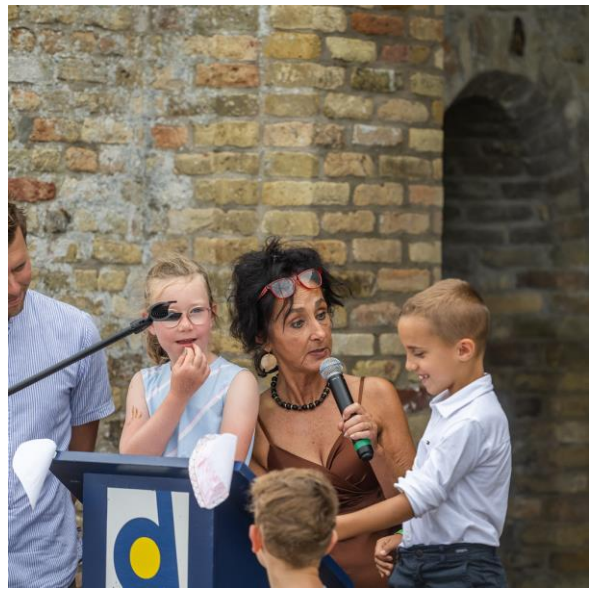
Après ses quatre-vingts ans et ayant une mauvaise santé, le fils LOCHS n'a plus aucun lien avec la Belgique. Mais il avait encore un héritage, le sabre de son père, major au 7e de Ligne. Il ne voulait pas que ce sabre soit perdu, mais qu'il soit remis à la bonne instance ou endroit.

Son ami, l'adjudant KEUPPENS, également du 5e de Ligne, se fait un devoir d'honneur d'investiguer. Avec acharnement, une recherche a été menée pour savoir quelle instance pourrait être le porteur de tradition de cette unité dissoute, ceci afin d'offrir à cet héritage militaire la juste place et de la protéger du pire : valeur historique méconnue, recherche de profit ou situations de brocante ... Une recherche difficile ...

Maar in 2020 werd onze toenmalige voorzitter, Etienne MOONS (nu erevoorzitter), bereid gevonden deze sabel te gepasten tijde een waardige plaats te bezorgen in de kapel, als 'compensatie' voor de ontbrekende herdenkingszuil. Dit is een gemotiveerde beslissing want de krijgsgeschiedenis van het 7de Linie in '14 - '18 loopt parallel met die van de andere eenheden die wij hier wel eren met een zuiltje. Na rijp beraad vond onze vzw het een morele plicht om die schenking te aanvaarden.

Het volledige verhaal over het 7de Linierement en de sabel vindt u hier verder in ons tijdschrift. L'histoire complète du 7e Régiment de Ligne et du sabre se trouve plus loin dans cette édition.

Poëtische evocatie voorgedragen door kinderen met mevrouw Nadia Cogge Évocation poétique récitée par des enfants et madame Nadia Cogge

Van mijn mama en mijn papa krijg ik veel kusjes
omdat ze mij liefhebben ... maar ook voor mijn klusjes
Mijn mama en mijn papa knuffelen mij graag
omdat ze mij liefhebben ... en voor de boodschappen die ik draag

Zeg, weet je wat mijn papa en mama soms doen ...? Ze fluisteren lieve woordjes in mijn oor
zij hebben mij zodánig lief dat ik er haast in ... versmoor
Liefhebben betekent voor mij ook veel, hoor, ja ja ja ...!
Ik kan het weten, want mijn mama zingt altijd voor mij van la...la...la ...!

Nous l'avons tous ressenti et goûté ... quelle richesse il y a dans le cœur d'un enfant !
Comme ils aiment se placer sur la carte face à leurs parents ... ces sources de mérite et
d'engagement !

Vandaag ademt deze sabel hetzelfde verhaal ... dezelfde intrinsieke waarde van voorbeeldig
gedrag!!!
Niet het wapen ... maar het teken ... het symbool... van loyaliteit en respect tegenover het gezag

Le sabre, un prix prestigieux pour services rendus, obtenu par la perfection, la persévérance,
l'endurance et la droiture... le raccord avec sa tenue !

La balance entre les intérêts et les obligations, tout en respectant les valeurs reconnues.
De drager is de beschermheer van recht, waarheid en menselijkheid – waarden die vaak op dooltocht
zijn, langs dwaalwegen ... ver weg
De sabel van Vaderlandsliefde, de bewaker van soevereiniteit, het baken van loyaliteit... discours van
eer ... door overleg

Teksten: geschreven door Cogge N. en voorgedragen door Elodie – Leon – Baziel – Babette – Adeline – Cynthia
Medewerking knutsel & tekenwerken: Speelpleinwerking - stad Nieuwpoort; Vrije Basis School Diksmuide; Buitenschoolse opvang Kabouterland; Woonzorgcentrum Yzerheem; Speelpleinwerking De zonnestraal – stad Diksmuide; Villa Vip Diksmuide
Foto's: Eric Compernelle en Ilse De Groof

Een bezinningsmoment door Z.E.H. Deken W. Jonckheere Un moment de réflexion par le T.R. Doyen W. Jonckheere

Het leven zoals het was, het is en het kan zijn:

Het leven zoals het was

Het is nuttig een beeld te schetsen van het leven aan de frontlijn: wat soldaten toen ter tijd hebben meegemaakt. Voor sommigen een bekend verhaal, voor andere een opfrissing! **Een fragment uit het verhaal van soldaat Modest De Roest.**

We hadden soms patrouille in het niemandsland tussen de Duitse linies en onze voorposten. Op één dezer ben ik gelukkig ontsnapt aan krijgsgevangenschap. We moesten een brede beek over en juist als ik alleen over de beek was zag ik een Duitse patrouille. Ik verwittigde mijn makkers maar had de tijd niet meer om terug de beek over te springen. Ik kroop een paar meters verder en liet mij in een obusput glijden. De Duitsers zochten de omtrek af maar hebben me niet gevonden. Mijn hart klopte in mijn keel. Ik hoorde mijn naam stilletjes roepen; het waren mijn makkers die mij kwamen zoeken. Bij het terugkeren zag de luitenant een vaderlanderke (zandzakje) onschikkelijk leggen en zei: "De Roest, wring dat zakje wat beter." Het vlotte niet te best en toen zei een makker uit Blankenberge: "Wacht Modest, ik zal je helpen". Hij strekte zijn handen uit om mij te helpen en kreeg een kogel dwars door zijn keel. Zielloos viel mijn makker in mijn armen. Dit zijn dingen die men nooit kan vergeten.

Het leven zoals het is

De nieuwsberichten hebben ons ondertussen enigszins vertrouwd gemaakt met oorlogsbeelden uit Oekraïne. De verwoesting die wij hier 100 jaar geleden meemaakten, herhaalt zich vandaag, zelfs binnen Europa, dat zo graag als een ontwikkeld continent wordt aanzien. Mensen blijven dezelfde fouten maken! Wij zagen de raketaanval eind juli op de krijgsgevangenen van de Azov staalfabriek uit Marioepol: verkoelde lichamen, gemartelde lijken.

Eind juli zei een verantwoordelijke uit het transportbedrijf Gino Matteeuws uit Veurne, dat hoofdzakelijk met Oekraïense chauffeurs werkt, dat ondertussen 11 van hun chauffeurs gesneuveld zijn. Wij voelen deze oorlog niet alleen in onze portemonnee, in de prijs voor gas en elektriciteit. Het gaat om concrete mensen zoals wij, mensen op de vlucht! Ondertussen horen wij op 24 augustus spreken over 9000 gesneuvelde soldaten en 5000 burgerslachtoffers in Oekraïne. In België verblijven ongeveer 1000 minderjarigen zonder voogd!

Het leven zoals het kan zijn. Het kleine meisje hoop (Charles Péguy)

Vergeleken met haar twee grote zussen is 'hoop' het kleine meisje. 'Ze gaat nog naar school', 'niemand let op haar...En tussen haar grote zussen in, lijkt het of zij zich laat voorttrekken, dat kleine meisje Hoop! Maar wie goed toekijkt, merkt dat zij het is die de anderen vooruithelpt. Je ziet het zwak, bang en beven. Maar nooit doven. 'Dat me verwondert', zegt God. Daarvan ben ik zelfs ondersteboven! De mensenkinderen zien toch hoe er in de wereld gebeurt en toch geloven ze dat het morgen beter wordt.' 'Soms', zegt God, 'kan ik mijn eigen ogen niet geloven.' Daarom is het geloof waar ik het meest van houd, de hoop! Gelukkig mogen wij nog hopen!

Het 7de Linie en de oorlogssite Oud-Stuivekenskerke

Zoals jullie wellicht weten, is de kapel "Onze-Lieve-Vrouw der Zege" omgeven door 41 gedenkstenen, vaak 'zuiltjes' of 'zerkjes' genoemd, van regimenten die zich heldhaftig gedroegen tijdens de Slag aan de IJzer en tijdens de Stellingenoorlog.

Op onze internetsite kan je trouwens foto's zien van onze kapel, nog zonder de boog van zuiltjes en zonder de haag. Die foto's dateren van voor 1956. Het waren de Verbroederings van de regimenten van het Veldleger die vanaf 1956 de zerkjes rond de kapel lieten plaatsen.

Le 7e Régiment de Ligne ne l'a pas fait et n'a donc pas de stèle près de la chapelle. Pourquoi pas ? En 1956, lorsque les stèles ont été érigées, le 7e Régiment de Ligne n'existait plus. Cependant, le Régiment se comporta de façon héroïque pendant la 1re Guerre mondiale et certainement pendant la 2e Guerre mondiale. Après la guerre, le 7e Régiment de Ligne fut à nouveau créé. À partir de 1945, l'unité fait partie de l'armée d'occupation en Allemagne, qui devient 'les FBA' à partir de 1950. Mais en 1954, le régiment est à nouveau dissous et son personnel est réparti entre une dizaine d'autres unités en FBA.

De laatste traditiedrager van het 7de Linierement

De zoektocht naar een traditiedrager van dit regiment was niet eenvoudig maar puur toeval en enkele alerte BSD-militairen brachten de oplossing. Verder onderzoek bij het Koninklijke Legermuseum en het kenniscentrum van het In Flanders Fields Museum brachten bevestiging en nog meer interessante gegevens.

Majoor LOCHS blijkt de laatste traditiedrager van het 7de Linierement te zijn geweest. Denis LOCHS was er officier (zie 'Loopbaan van majoor LOCHS').

Fait remarquable : jusqu'à sa mort, le major LOCHS était président de l'Amicale des Officiers du 7e Régiment de Ligne à Malines, ville de garnison de l'unité.

De sabel van Majoor LOCHS

Ondertussen werd LOCHS' jongste zoon, Johnny, onderofficier in SOEST (BSD) en specialist 'antitankwapens', eerst in het 9de en later in het 5de Linierement.

Toen Johnny al de 80 jaar voorbij was en in slechte gezondheid verkeerde, dook het 7de Linie weer op. Zoon LOCHS had een gewetenskwestie door een erfstuk, de sabel van zijn vader als majoor van het 7de Linie. Hij wilde niet dat die sabel verloren ging, maar eerder werd ondergebracht bij een 'juiste instantie' of op de 'juiste plaats'. Adjudant LOCHS leefde echter in Duitsland, was gehuwd met een Duitse vrouw en had nog maar weinig banden met België. Bovendien liet zijn gezondheidstoestand hem niet toe nog te reizen.

Son ami, l'adjudant KEUPPENS, également du 5e de Ligne, se fait un devoir d'honneur d'investiguer. Avec acharnement, une recherche a été menée pour savoir quelle instance pourrait être le porteur de

tradition de cette unité dissoute, ceci afin d'offrir à cet héritage militaire la juste place et de la protéger du pire : valeur historique méconnue, recherche de profit ou situations de brocante ... Une recherche difficile ... Et malheureusement, aucun porteur de tradition n'a été trouvé.

Op 9 september 2020 werd onze toenmalige voorzitter, Etienne MOONS (nu erevoorzitter), bereid gevonden deze sabel te gepasten tijde een waardige plaats te bezorgen in de kapel, als 'compensatie' voor de ontbrekende herdenkingszuil. Dit is een gemotiveerde beslissing want de krijgsgeschiedenis van het 7de Linie in '14-'18 loopt parallel met die van de andere eenheden die wij hier wel eren met een zuiltje, nl. het 2de, 3de en 4de Linie (in de 1ste Legerdivisie) en het 5de en 6de Linie in de 2de Legerdivisie. Na rijp beraad vond onze vzw het een morele plicht om die schenking te aanvaarden.

Johny LOCHS est décédé l'année dernière en Allemagne mais sa dernière requête a été exaucée !

Een Sabel

Pendant la Seconde Guerre mondiale, le sabre n'était plus qu'une partie ornementale de l'uniforme, un peu comme certains militaires de l'époque jusqu'aux années 70 et 80 qui portaient un 'stick' principalement lors des parades et des défilés. Nos officiers de la marine portent également toujours un sabre.

Heden ten dage heeft de sabel enkel een ceremoniële functie. Eerder werd de sabel vooral gebruikt bij de Cavalerie maar ook door officieren buiten de Cavalerie die ook te paard gingen. Een militaire sabel heeft per definitie een gekromde kling.

De krijgsverrichtingen van het 7de Linieregiment in WO1

Bij de mobilisatie vormt het 7de Linie met het gemobiliseerde 27ste, de infanterie van de 7de gemengde brigade onder bevel van generaal-majoor Drubbel. Het 7de gemengde brigade maakte deel uit van de 2de legerdivisie onder bevel van luitenant-generaal Dossin en later na de reorganisatie onder bevel van generaal-majoor Honoré Drubbel.

Het 7de Linie is voor het eerst in de strijd gewikkeld tijdens den eerste uitval uit Antwerpen; zijn Ite bataljon levert op 26 augustus een verwoed gevecht in de omgeving van Wespelaar. Tijdens de 2de uitval uit Antwerpen speelt de 7de gemengde brigade een uiterst schitterende rol. Bij de dageraad van 9de september verovert het Aarschot en neemt er 350 Duitsers gevangen samen met een overvloedige buit aan materiaal.

De dag van de 10de september moest bijzonder roemrijk worden. Na een reeks zware gevechten gelukken de regimenten der 7de brigade erin, bij de dageraad, de hoogten te veroveren die hun doel, Leuven, rechtstreeks bestrijken. Besloten om dit prachtig succes verder door te drijven, geeft generaal Drubbel bevel om de aanval in den vroege morgen te hernemen, doch 's nachts ontvangt hij vanwege de divisie het bevel om zich zoo spoedig mogelijk op Aarschot terug te trekken. De onstuimige opruk heeft immers de 7de Brigade, in vergelijking met de andere troepen van de 2de Legerdivisie, in een gevaarlijke uitsprong geplaatst.

's Anderendaags hervatten het 7de en het 27ste de aanval. Niettegenstaande de hardnekkige weerstand en de tegenaanvallen van den vijand, die steeds aangroeit, dringen zij flink door vooruit... wanneer hun nogmaals het teleurstellend bevel om zich terug te trekken bereikt.

Tijdens het beleg van Antwerpen zou de 7de gemengde brigade hard beproefd worden. De stoïsche weerstand van hare bataljons in de tussenruimte Walem, Sint-Katelijne-Waver, en daarna op de Nete kostte hun zware verliezen.

De razende strijd aan den IJzer gaf aan het 7de de gelegenheid om het toppunt van de roem te bereiken. Onder de aansporing van zijn dapperen commandant, Kolonel Delobbe, was de verdediging van de omgeving van de Uniebrug voor Sint-Joris-bij-Nieuwpoort zoo subliem dat het regiment de grote eer verdiende zijn vaandel - het eerste van het ganse Belgische leger - met de Leopoldsorde gedecoreerd te zien.

Opgezweept door de Koninklijke hulde, levert het 7de de volgende dagen heldhaftige gevechten, inzonderheid bij de tegenaanval te Ramskapelle (30 oktober) en bij de aanval te Lombardsijde (4 november).

Gedurende de stabilisatieoorlog bezette het 7de de sectors van Ramskapelle, St-Jacobs-Kapelle en zijn berucht bruggenhoofd, Nieuwkapelle, Steenstraat, Diksmuide, Reigersvliet, Oud Stuivekenskerke, Boezinge. Overal onderscheidde het regiment zich door zijn uitstekende moreel en zijn buitengewoon werkvermogen.

In december 1916 werd het 7de ontubbeld in het 7de en het 17de.

Tijdens de "heilige wacht" overlaadden de patrouillegroepen van het 7de (luitenant Verbist) en van het 17de (luitenant Meeus) zich met roem door een lange reeks stoutmoedige en soms roekeloze raids. In den nacht van 28 op 29 oktober 1917 nam een detachement van 5 pelotons het beruchte kasteel van kilometerpaal 19 stormenderhand in en bemachtigt er een twintigtal gevangenen en materieel.

Bij de dageraad van 28 september 1918 bevinden het 7de en het 17de zich op den rechtervleugel van het Belgisch leger, waar zij aansluiten met de Britse troepen. Onstuimig, onweerstaanbaar stormen zij vooruit, terwijl zij in hun vaart alles overhoopwerpen: 's middags waren alle doelen bereikt. De 29ste, na een bloedige stormloop, wordt Moorslede ingenomen. De 1ste oktober verovert een bataljon van het 17de St-Pieter en met een stoutmoedige voorsprong op de andere troepen dringt het door tot voor de Flandern-Stellung.

Na enige dagen rust, nodig om de erg gedunde eenheden opnieuw samen te stellen, rukken het 7de en het 17de, bij de 2de fase van het bevrijdingsoffensief op 16 oktober opnieuw op.

Een reeks levendige gevechten bakenen den zegevierende vooruitgang van het 7de en het 17de af tot de onmiddellijke omgeving van Gent, waar zij worden verrast door den stralende dageraad van de Eindoverwinning.

Vaandel van het 7de Linie: roemvolle vermeldingen:

Sint-Joris-bij-Nieuwpoort - IJzer - Moorslede - Antwerpen - Lombardsijde.

Leuze: Ad Unum Omnes (tot de laatste man)

Na de Eerste Wereldoorlog nam het 7de Linierement de Dossinkazerne te Mechelen in gebruik. Van 1920 tot 1940 gebruikte hetzelfde regiment de kazerne voor permanente inkwartiering. De kazerne werd na 1936 genoemd naar de bevelhebber van dit regiment tijdens de Eerste Wereldoorlog, lt.-gen. Emile de Dossin.

Bronnen:

Majoor stafbrevehouder DENDAL, Commandant der I/1V van het 7de, later, in december 1916, 5de compagnie van het 17de.

Aan de Uniebrug te Sint-Joris (Nieuwpoort) staat een monument ter ere van het 7de Linie (foto wikipedia)

Loopbaan Majoor Denis Lochs

Hier een samenvatting van het dossier dd. 26 oktober

Dyonisius, Leopoldus, Jacobus LOCHS

Werd geboren te Balen-Neet op 15 november 1901, als oudste kind van Philippus Lochs en Maria Elisabeth Jeunen. Zijn vader was opzichter bij de N.V. Vieille Montagne

Op 19/12/1918: wordt hij op 17-jarige leeftijd vrijwilliger bij 12 Li

Hij doorloopt de graden van korporaal, sergeant, adjudant om via scholen in 1922 bevorderd te worden tot: Olt 15 Li

1923: Huwelijk met Anna MEYS (geboren te Borgerhout op 20/12/1899 - vader: handelaar - een broer, Jules, is Olt bij 5 Li)

1925: Lt

1926: 6 Li

1938: Kapt (was al geslaagd in Kapt examen in 1928 ...)

Zelfde jaar (29/9/1938): 7 Li

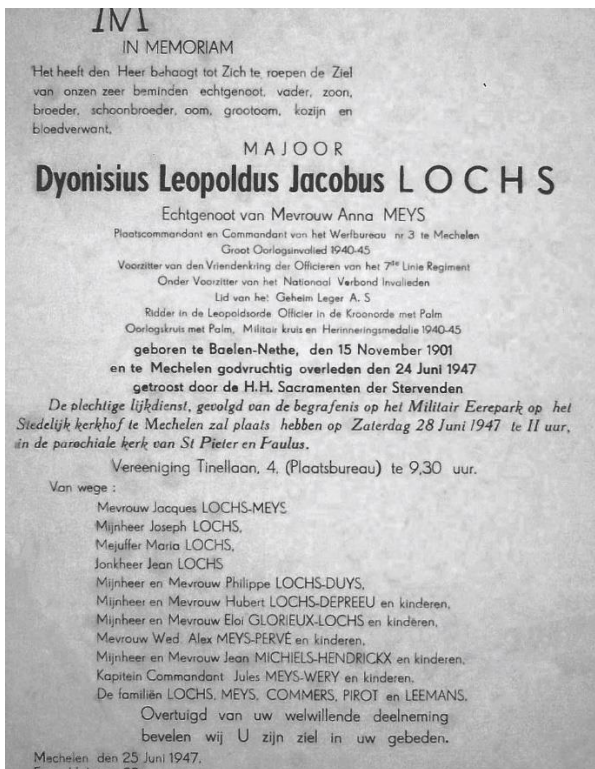
1939 (25/8): 15 Li

25/5/1940: zwaar gewond

Op die datum (25/5/1940) voert hij het bevel over de 7 Cie vh 2de Bn vh 15 Li. Aan het Afleidingskanaal te Meigem wordt hij zwaargekwetst door een kogel aan het rechterbeen: open dijbreuk (versplinterde femur). Hij wordt krijgsgevangen genomen door de Duitsers en afgevoerd naar het (hulp) MH te Gent.

Hij wordt vermeld op het Legerorder van 27/5/1940. Hij blijft maanden in verschillende hospitalen en werkt van 26/8/1941 tot 24/10/1944 als bureauchef bij de Directie Invaliditeitspensioenen in Brussel. Hij blijft gedurende die periode ook in behandeling voor zijn been. Hij moet zelfs gebruik maken van twee krukken. Toch is hij sinds 1941 lid in het verzet.

Er staan een paar opmerkelijke zaken op zijn doodsbrief.

Hij overlijdt (onverwachts) te Mechelen op 26/6/1947. Op dat ogenblik woont hij aan de Frans Halsvest 93 te Mechelen.

Hij wordt begraven op het militaire ereperk van de stedelijke begraafplaats van Mechelen. Drie kinderen Joseph, Maria en Jean. (Zie rouwbrief)

Hij is voorzitter van de Vriendenkring Officieren van het 7 Li.

Bronnen, tekst en foto's:

Luc Mouton

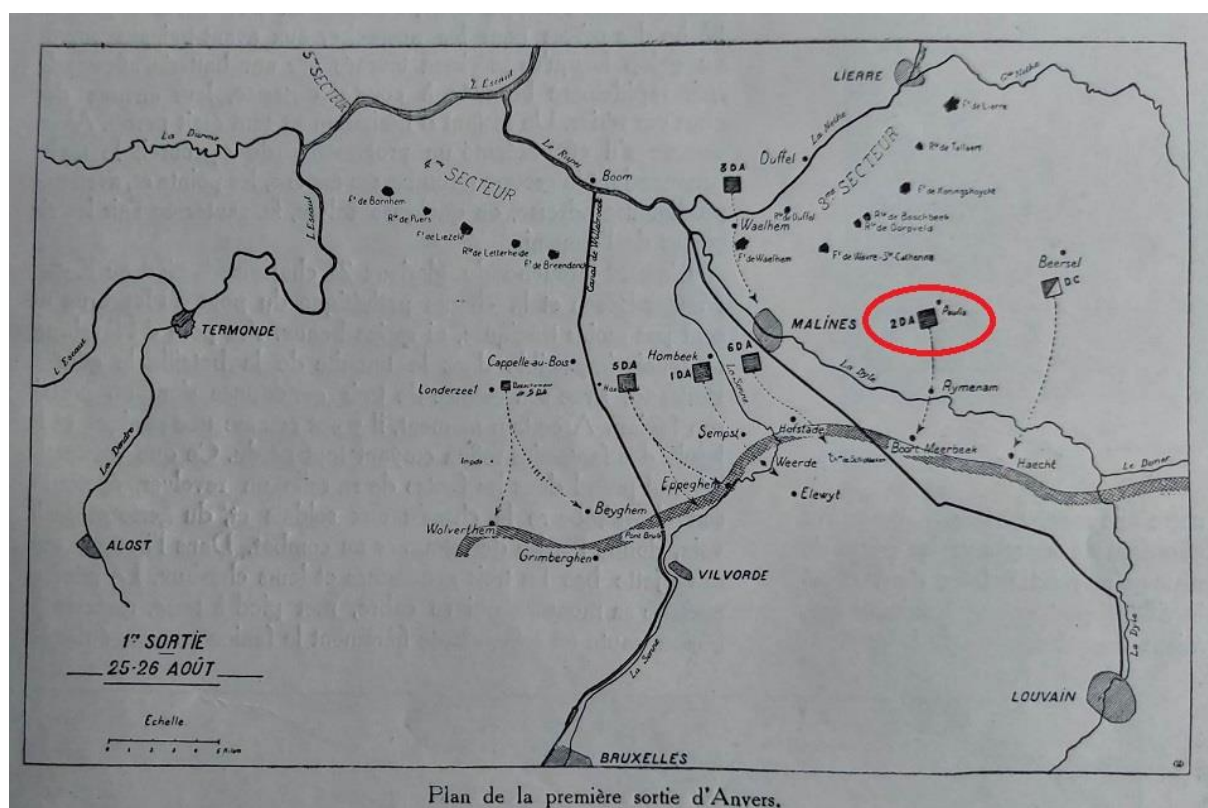
De jongere broer van Denis Lochs, Mathieu Joseph Lochs, geboren in Balen op 21 februari 1903, volgde in het spoor van zijn broer en begon een militaire carrière als sergeant-piloot. Op 7 september 1927 crashte Sgt Mathieu Lochs (II/2Aé) te Nijvel na een botsing in vlucht tussen zijn Nieport-Delage NiD 29C1 N-52 en de NiD 29 N-89 van Jean Lahaise. Mathieu Lochs werd begraven in Mol-Wezel

Historique du 2e division d'armée

A l'heure de la mobilisation, la 2e division d'armée formait la 5e brigade mixte comprenant les 5e et 25e de ligne, la 6e brigade mixte comprenant les 6e et 26e de ligne ; la 7e brigade mixte comprenant les 7e et 27e de ligne, le 1er régiment de chasseurs à cheval, le 2e régiment d'artillerie, le 2e bataillon du génie, un corps de transport. Après la réorganisation de l'armée, la 2e D. A. se compose de la 2e division d'infanterie (5e, 6e et 15e régiments de ligne) et de la 8e division d'infanterie (les 7e, 16e et 17e de ligne). Le 4 août 1914, la 2e division d'armée fut dirigée d'Anvers à Louvain.

Première sortie d'Anvers

La 2e D. A., à l'aile gauche de l'armée, opère vers Boortmeerbeek et Over-de-Vaart. Le 25 août, la division occupe Wespelaar. Le 26 août, la 6e brigade, renforcée par le 25e Régiment de Ligne, s'empare de la station de Haacht, tandis que l'aile gauche de la division débouche de Wespelaar vers Thildonk; mais elle ne réussit pas à forcer le canal Louvain-Malines. Le même jour, la division regagne la position fortifiée d'Anvers.

Deuxième sortie d'Anvers

Le 9 septembre, la 7e brigade mixte et une fraction de la division de cavalerie s'emparent d'Aarschot y faisant 350 prisonniers.

Le 10 septembre, la 2e D. A. se porte à l'attaque de Louvain.

La 7e brigade mixte atteint Linde, puis enlève Kessel-Loo de vive force ; elle bivouaque la nuit du 10 au 11 sur le terrain conquis. Le 11 septembre, le gros des 5e et 6e brigades mixtes s'établit au nord-ouest de Wesemael à cheval sur la route de Wesemael à Aarschot, tandis que la 7e brigade mixte est rappelée à Gelrode.

Le 12 septembre, la 2e D. A. se porte à l'attaque de Wygmael. Les 5e et 6e brigades mixtes ne réussissent pas, la 7e brigade attaque Holsbeek, fortement occupé, mais l'insuccès des deux autres brigades ne permet pas à la 7e de pousser de l'avant.

Le 13. L'armée se replie sous Anvers.

Siège d'Anvers

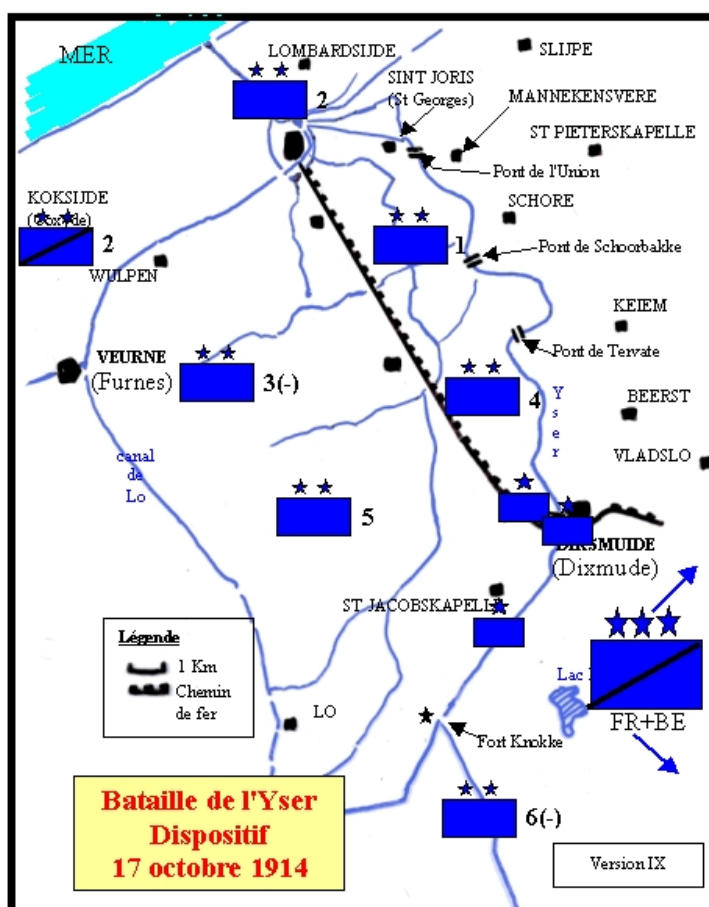
Le 28 septembre, la 2e D. A. assure la défense de l'intervalle Fort de Wavre-Sainte-Catherine - Fort de Koningshoeyck ". La 5e brigade essaie vainement de reprendre le terrain avancé au sud de Malines, perdu par la 1e D. A.

Le 29 septembre, sous l'action de l'artillerie ennemie, la 2e D. A. est obligée d'abandonner le terrain extérieur.

Le 1er octobre, la division se replie partiellement au nord de la Nèthe. La journée du 2 se passe contre-attaques pour retarder la marche de l'adversaire.

Les 7 et 8 octobre, la division, avec le concours des troupes britanniques, occupe la deuxième ligne de défense d'Anvers. Dans la nuit du 8 au 9, elle franchit l'Escaut par les ponts du Steen et de Burght et elle rejoint le 9 octobre au soir le gros de l'armée à l'ouest du canal de Gand-Terneuzen, après une marche mémorable.

Bataille de l'Yser

La 2e D. A. s'étendait depuis la mer jusqu'au-delà du pont de Saint-Georges avec des postes avancés à Lombartzyde et à Mannekenvere.

Le 18 octobre, de fortes colonnes ennemies attaquent les postes avancés ; secourus par les canons de la flottille britannique, le poste de Lombartzyde repousse l'assaut. Le 7e de ligne cède sous la pression de l'ennemi et Mannekenvere doit être abandonné.

Le 19, l'attaque s'accroît avec plus de violence ; Lombartzyde repousse trois assauts de l'ennemi. Le 7e de ligne tente vainement de reprendre Mannekenvere. Le pont de l'union est détruit. Le 20 octobre, à l'aube, la 4e division d'Ersatz débouche de Westende portant son effort sur la tête de pont de Lombartzyde défendue par le 5e Régiment de Ligne et un bataillon du 9e ; les assauts sont repoussés, mais à 15 heures, par un suprême effort, la ligne est forcée ; les vigoureuses contre-attaques de

nos hommes, qui résistent à outrance, ne peuvent enlever la marche de l'ennemi.

Après treize heures de combat acharné, les Allemands occupent Lombartzyde sans pouvoir toutefois en déboucher.

Durant la nuit du 20 au 21, l'ennemi avec un déploiement énorme d'artillerie prépare le passage de l'Yser. Les troupes tiennent bon. Le 6e de ligne, appuyé par deux bataillons de chasseurs à pied, regagne même du terrain dans la direction de Lombartzyde.

Le 22 octobre, la presque totalité de la tête de pont de Nieuport est rétablie.

Le 23 au soir, le 7e de ligne, épuisé par le bombardement effroyable auquel il est soumis depuis plusieurs jours, est relevé des positions de Saint-Georges par le 14e de ligne. Le 24, une contre-attaque maintient l'ennemi qui, après s'être emparé de Saint-Georges, tentait de déboucher dans la plaine.

Le 29, le bombardement reprend avec violence. Une lutte acharnée se déroule au chemin de fer près de Ramscappelle. Ce dernier village est bientôt pris par l'assaillant. Le 30, une contre-attaque des 5e et 6e de ligne les cloue en place. A ce moment, il reste à l'artillerie de la 2e D. A. 60 obus par pièce. Dans la nuit du 30 au 31, des détachements de troupes françaises et belges reprennent le village de Ramscappelle. Le 31, la crise se dénoue, l'armée allemande se replie abandonnant des centaines de cadavres.

La garde sacrée

En novembre 1914, la division occupe le secteur compris entre le canal de Furnes à Nieuport et la ligne Venepevaart.

En 1915, elle garde le secteur dit « les canards », situé au sud de Dixmude, entre les bornes 19 et 25 de l'Yser.

En 1916, la division se porte à Noordschoote Steenstraete.

En 1917, elle est devant Dixmude, où les patrouilleurs de ses différents régiments exécutent un raid audacieux sur la fameuse minoterie.

En décembre 1917, la division passe dans le secteur de Ramscappelle.

En mai 1918, elle est à Boesinghe. En septembre, à Pervyse.

L'offensive

La division n'eut pas le bonheur de participer tout entière à la première phase de l'offensive. La 2e D. I. reçut avec la 5e la tâche obscure mais combien importante de contenir l'ennemi au nord sur le front Nieuport-Dixmude.

La 8e D.I. faisait partie du groupe Sud obéissant aux ordres du lieutenant général Biebuyck.

Le 28 septembre, la 8e D.I. garde l'extrême droite de notre armée et opère une magnifique avance, ne s'arrêtant qu'après avoir conquis les objectifs assignés.

Le 29, l'attaque reprend plus acharnée ; la 8e D.I. pousse de Broodseinde vers Moorslede ; après un assaut furieux, le 16e de ligne, soutenu par le 7e, s'empare du village.

Le 30 septembre, la pluie tombe très serrée.

Le 1er octobre, le 17e de ligne enlève Sint-Pieters, reliant ainsi notre ligne à l'aile gauche britannique. La 8e D.I. repousse de violentes contre-attaques et organise sa nouvelle position. Durant ce temps, la 2e D.I. restée à Nieuport harcèle l'ennemi d'audacieux coups de main. Lors de la seconde phase de l'offensive, cette division est placée en première ligne dans le groupement Sud en remplacement de la 8e D.I., qui passe en réserve. Le 14 octobre, la nouvelle attaque se déclenche par surprise. En quelques heures, le front allemand est enfoncé jusqu' à la ligne Iseghem-Lendeledede.

Le 15 octobre, partout se révèlent des indices de retraite. Les troupes restées sur l'ancien front Dixmude-Nieuport continuent leur pression.

Le 17 octobre, la 8e D.I., poursuivant l'ennemi en retraite, progresse avec une rapidité déconcertante ; maintes fois elle dut s'arrêter pour sauvegarder sa liaison. La grande bataille des Flandres est virtuellement terminée, les divisions de cavalerie interviennent et la troupe s'avance de victoire en victoire, délivrant des milliers de civils affamés.

Le 11 novembre, l'armistice arrête la division prête à repartir avec le même enthousiasme que les premiers jours à l'assaut des nouvelles positions de l'ennemi.

Sources :

Nos Héros – L'épopée Belge de 1914 à 1918 – Edition Van Der Elst Bruxells

De laatste gesneuvelde Belgische soldaten in WOI

De laatste gesneuvelde Belgische soldaat in WOI was waarschijnlijk de vijftientigjarige Luikenaar Marcel Terfve. Om 10u42 kreeg hij een kogel door zijn borstkas nabij Kluizen aan het Kanaal Gent-Terneuzen. Drie minuten later was hij dood. Hij werd begraven in Eeklo naast de twintigjarige Joseph Manteleers uit Rekem, die ook bij Kluizen door een kogel was geraakt, en de volgende dag aan zijn verwondingen bezweek.

De negentwintigjarige Hector Lefèbvre uit Westouter bezweek rond 10 uur in het veldhospitaal van Sleidinge aan het Kanaal Gent-Terneuzen. Hij zou zich van uur hebben vergist en was zomaar het niemandsland ingelopen. Hij ligt tegenwoordig in de Gentse Westerbegraafplaats.

Naar schatting 60 Belgische militairen stierven op 11 november 1918. Maar slechts enkele van hen waren effectief aan het front. Meer dan de helft (waarschijnlijk 38) bezweek in een hospitaal of krijgsgevangenenkamp aan de Spaanse griep. Van enkele Belgen weten we zeker dat ze aan of nabij het front overleden:

- Jacques Bankaer (°1892, Elsene): grenadier, overleed in Nazareth en ligt begraven in Zomergem, waarschijnlijk bij de inslag van 6 uur
- Emiel De Naeyer (°1886, Antwerpen): grenadier, 1ste sergeant-majoor, overleed in Semmerzake, hoogstwaarschijnlijk rond 6 uur bij een van de laatste inslagen aan het Scheldefront ten zuiden van Gent; ligt begraven in Zomergem; was getrouwd met Celina Witter
- Jules Duvivier (°1892, Quaregnon): brigadier, artillerist, sneuvelde in Pervijze door hoofdwonden door obusscherven
- François Lebrun (°1860, Dinant): grenadier, overleed in Hoogstade; hij was onderchef van de muziekkapel bij het 1ste grenadiersregiment
- François Maes (°1894, Muizen): scheutist, overleed in het veldhospitaal Engelhoek aan verwondingen door een shrapnel in zijn schedel; hij ligt in Mechelen begraven
- Leon Roels (°1889, Westvleteren): sneuvelde door obusscherven in Zevergem; hij ligt op de Gentse Westerbegraafplaats
- August Smets (°1888, Bonheiden): adjudant, grenadier, werd om 6 uur door een shrapnel dodelijk getroffen aan het Scheldefront in Semmerzake; hij overleed in het veldhospitaal van Sint-Maarten-Latem
- Antoine Tondeur (°1896, Molenbeek): artillerist, overleed door obusscherven in Sint-Maartens-Lerne aan het Gentse front; hij ligt begraven in Ganshoren

Tekst:
Boone Gerard

Bezoek aan de Grote Wacht te Oud Stuivekens

Sinds 01 oktober 2022 is Cdt (R) Stefaan Vergaerde door DGHR Defensie aangeduid als POC Defensie, voor de opleiding 'Defensie en Veiligheid' in het SiVi Torhout. 'Defensie en Veiligheid' is een nieuwe opleiding in het TSO en wordt nu in Torhout al voor het tweede jaar op rij georganiseerd.

Als POC heeft Cdt Vergaerde, in overleg met de directie en de leerkrachten de toestemming gekregen om werk te maken van herinnerings-, herdenkings- en vredeseducatie. Op maandag 07 november 2022 trok hij er alvast met zijn leerlingen op uit om een bezoek te brengen aan de frontstreek. Zij bezochten de Dodengang, Oud-Stuivekenskerke, Tervate, Keiem en Vladslo ...

Cdt Stefaan Vergaerde trekt al vele jaren - sinds 2007 - als soldaat Odon naar scholen om te vertellen over de gruwel van de oorlog.

Derde graad Defensie en Veiligheid

Sinds september 2021 kan je in het technisch secundair onderwijs een studierichting 'Defensie en Veiligheid' volgen. Het is een initiatief van Defensie in samenwerking met verschillende partners uit de sector van de veiligheidsberoepen (politie, brandweer, security).

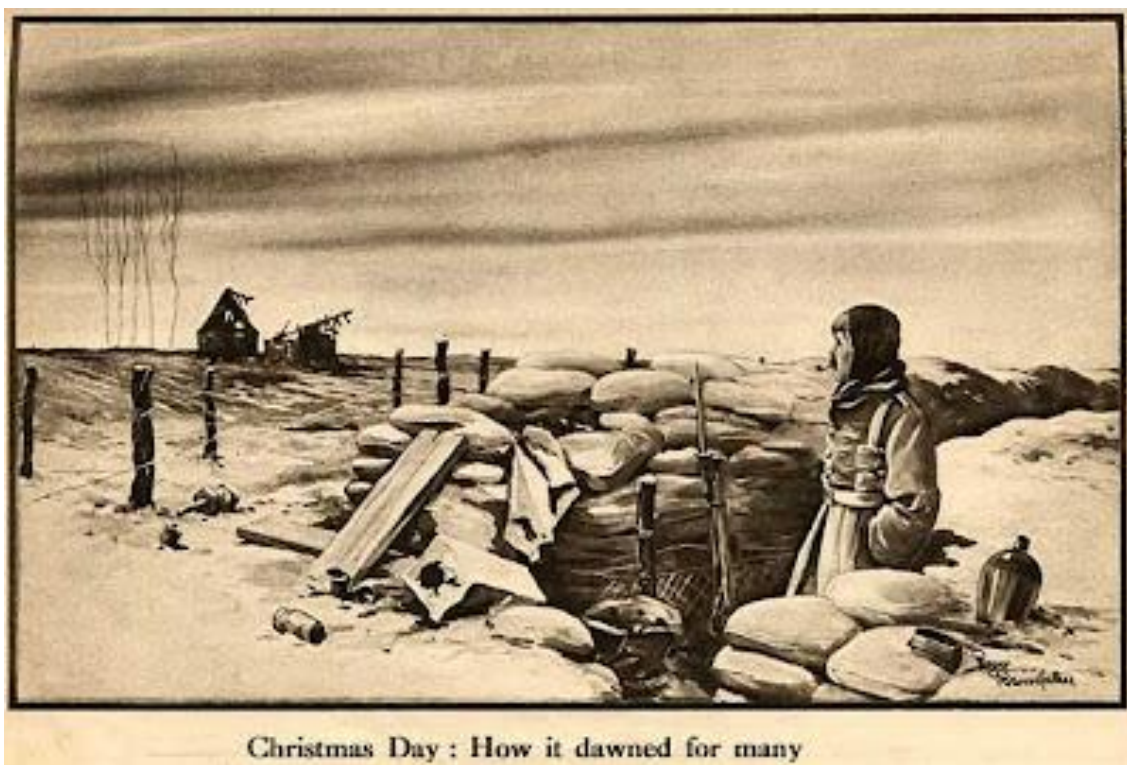
Deze studierichting brengt je in contact met Defensie en andere veiligheidsberoepen. Je krijgt een lessenpakket en activiteiten waarmee je Defensie beter leert kennen maar die je ook voorbereiden op de selectieproeven en op de militaire basisopleiding na je inlijving.

Deze studierichting wordt aangeboden in 16 scholen in het Vlaamse onderwijs.

Slaag je in de studierichting Defensie en Veiligheid, dan behaal je het diploma technisch secundair onderwijs. Je kan solliciteren voor een job bij Defensie met al behoorlijk wat basisvaardigheden op zak. Je bent ook beter voorbereid op de selectieproeven en op de basisopleiding

*Wij wensen onze lezers een zalige Kerst en een voorspoedig 2023
Nous souhaitons à nos lecteurs un joyeux Noël et une bonne année 2023*

Lidmaatschap van de Koninklijke Vereniging De Vrienden van het O.L.V.-Hoekje te Oud-Stuivekenskerke

Het bestuur van de Koninklijke Vereniging De Vrienden van het O.L.V.-Hoekje te Oud-Stuivekenskerke vzw doet er alles aan om met haar schaarse middelen deze site in stand te houden en te bewaren voor de toekomst.

Mogen wij u vragen, voor zover dit nog niet gebeurd is, om uw lidgeld voor het jaar 2023 te willen hernieuwen door overschrijving op de rekening van onze vereniging Nr. BE51 0000 5693 5562 op naam van:

De Vrienden van het O.L.V.- Hoekje vzw Stationsstraat 9 te 8600 Diksmuide

Ereleden, beschermleden en sympathisanten:	20 euro
Verbroederingen en Verenigingen:	17 euro
Effectieve Leden:	15 euro

U kunt ons ook vinden op:

Onze website: <https://oudstuivekens-oorlogssite-grandgarde.com>

Onze Facebookpagina: <https://www.facebook.com/oudstuivekenskerke>

Samenstelling: André Billiet